

Boek 003: Systemische programmering

Ing. Klaus Schlender

2026

Gebaseerd op de cursus "*Verbindingen verbreken: Vrijheid om jezelf te zijn*" van Nadezhda Solnechnaya

1em] *Persoonlijke cursusnotities, samengesteld en bewerkt door Ing. Klaus Schlender* 1em]

1em] *Originele Russische cursus :*

2em] *Y 2026 Ing. Klaus Schlender Allerechten voorbehouden.*

Links en Bronnen

1.5em]

Website

<https://luckywaterflow.net>

Cursussen [https:](https://luckywaterflow.net/courses)

[//luckywaterflow.net/courses](https://luckywaterflow.net/courses)

Instagram

[https://luckywaterflow.net/
instagram-nl](https://luckywaterflow.net/instagram-nl)

YouTube [https://luckywaterflow.
net/youtube-nl](https://luckywaterflow.net/youtube-nl)

TikTok [https://luckywaterflow.
net/tiktok-nl](https://luckywaterflow.net/tiktok-nl)

Scan de QR-codes voor meer informatie, cursussen en video's.

Inhoudsopgave

1	Boek 3: Systemische Programmering	3
1.1	Wat is Systemische Programmering?	3
1.2	Sociale Stereotypen: Het Meest Zichtbare Ge- zicht van Systemische Programmering	6
1.3	De Drie Gevolgen van Stereotiep Denken	8
1.4	De Heilige Verhulling: "Volkswijsheid"	9
1.5	Stereotypen en de Schending van de Vrije Wil	9
1.6	De Gouden Regel van Vrijheid	10
1.7	Wat "Goed Opleggen" Daadwerkelijk Betekent	11
1.8	Stereotypen als Energetische Haken	12
1.9	Hoe Systemische Programmering Je Potentieel Saboteert	13
1.10	Familieprogrammering (Generationele Programma's)	14
1.11	Het Echte Mechanisme: Hoe Kinderen Gepro- grammeerd Worden	16
1.12	Familieprogramma's Doorbreken	17
1.13	V&A: Systemische Programmering	18
1.13.1	Groep 1: Jeugdwonden en Overtuigings- systemen	19
1.13.2	Groep 3: De Staat, het Systeem, en Per- soonlijke Grenzen	28
1.13.3	Groep 4: Relaties en Familie	29
1.13.4	Groep 5: Praktische Vragen	33
1.14	Sluitende Woorden	36
2	SERIE OVERZICHT	39

ONTKOPPELEN VAN AANHAKINGEN: VRIJHEID OM JEZELF TE ZIJN

Boek 3: Systemische Programmering

Door Ing. Klaus Schlender Gebaseerd op de cursus van
Nadezhda Solnechnaya Website: <https://luckywaterflow.net>

Hoofdstuk 1

Boek 3: Systemische Programmering

1.1 Wat is Systemische Programmering?

Welkom bij het derde boek in deze serie. Het onderwerp is programmering — specifiek, systemische programmering, en de meer persoonlijke dimensie van familieprogrammering. Ik heb lang getwijfeld waar ik dit onderwerp in de cursusreeks zou plaatsen. Het hoort hier omdat het direct voortbouwt op wat we in het vorige boek hebben verkend: gedachten, haken en de energetische mechanismen waardoor aanhakingen werken. Programmering is het volgende niveau. Het is hoe invloed van individuele haken overgaat in hele structuren van overtuigingen.

Systemische programmering bestaat uit diepgewortelde overtuigingssystemen die de structuur van de samenleving bepalen. Dit zijn niet overtuigingen waarin je zelf redenerend bent beland — het zijn overtuigingen die in jou zijn geïnstalleerd, vaak voordat je oud genoeg was om ze in twijfel te trekken. Systemische programmering is, in wezen, een vorm van hersenspoeling: het vormt de manier waarop je denkt zodat je functioneert op een manier die nuttig is voor het systeem, of voor degenen die het leiden.

Ik heb over systemische programmering in veel contexten gesproken, en veel van dit materiaal bestaat in verschillende vormen in het publieke domein. Hier gaan we dieper. We zullen kijken naar systemische programmering, generatieprogrammering, en de rol die aanhakingen en andere entiteiten spelen bij het overdragen van sociale blokkades over generaties en gemeenschappen heen.

Als we de voortgang van deze cursus volgen: in het eerste boek onderzochten we de meest fundamentele vorm van externe invloed — de invloed die werkt door energetische parasieten (aanhakingen) en egregoriën, werkend door het mechanisme van gedachten en haken. Systemische programmering is het tweede niveau. Het is niet louter basisinvloed gericht op één individu. Het is een ernstigere vorm van invloed, gericht op het laten volgen van valse overtuigingssystemen en het zelf opbouwen van blokkades — want dat is precies wat programmering bereikt.

Programmering creëert niet alleen blokkades bij geïsoleerde individuen. Het primaire doel is om hele samenlevingen te laten denken binnen zeer smalle kaders — en om mensen die kaders zelf te laten bouwen, zodat ze er niet buiten kunnen treden. Alle systemische programmering is fundamenteel gericht op het binnen het systeem houden, binnen de toegestane grenzen, binnen het tuig. Het doel, in gewone bewoordingen, is om je een slaaf te maken — op welke manier dan ook.

Eggregatorische invloed — de invloed van religieuze egregoriën, bijvoorbeeld — is ook een vorm van programmering. Door deze egregoriën worden specifieke leerstellingen en doctrine in je gepompt, waardoor je wordt opgesloten in een bepaalde manier van denken, een bepaalde set regels: je moet dit doen, je mag dat niet doen, je bent dit of dat iets verschuldigd. En op het moment dat je iets aan iemand verschuldigd bent, ben je per definitie niet meer vrij.

Een gesprek dat ik ben tegengekomen, illustreert dit perfect. Iemand vroeg een diepgelovig persoon: “Wat is het doel van je leven? Wat betekent je bestaan voor jou, vanuit het perspectief

van je geloof?” De man antwoordde precies zoals zijn egregore hem had getraind: “Ik ben geboren om te lijden.” Dat was het hele verhaal. Zijn doel in het leven was lijden. Hij was hiermee in vrede. Hij was zich volledig bewust van hoe hij leefde en waarom. Dit is de aard van een kooi: hij was zo grondig verwerkt dat hij kon zeggen: “Ik lijd, en dat is prachtig, dat is mijn doel” — en dat volledig meende. Dat is diep triest. Zijn geest is samengeperst tot dat kader, en met volledige innerlijke oprechtheid gelooft hij dat de hele mensheid is geboren om te lijden, om in kwelling te sterven, en dan — hoewel niemand is teruggekeerd om het te bevestigen — ergens aangenaam te rusten.

Voor dit boek verplaatsen we ons echter specifiek weg van egregorische programmering en richten we ons op de meer nuchtere, alledaagse dimensie van systemische programmering. Laten we terugkeren naar waar we gebleven waren: gedachten en haken. Want de essentie van programmering is de creatie van blokkades en algoritmen — specifieke denkpatronen waarmee een persoon opereert. Deze patronen zijn diep verbonden met gedachten en haken, want dezelfde sjablonen die in jou worden geïnstalleerd, zijn de mechanismen die aanhakingen later aangrijpen om energie te onttrekken. Deze patronen beperken je niet alleen — ze drijven je, als een ezel op een loopband, rond en rond in dezelfde versleten groef, altijd bewegend in dezelfde voorspelbare cirkel.

Deze sociale sjablonen zijn wat de gemiddelde, gestandaardiseerde onvrije persoon produceren — geen vrij individu, maar een tandwiel in een machine, draaiend binnen een perfect gedefinieerd mechanisme, goed geïntegreerd in de matrix.

Preview version, page hidden.
(original page 12)

Preview version, page hidden.
(original page 13)

harte.

Wanneer je sociale stereotypen accepteert — de percepties van de menigte, haar verzamelde “wijsheid” — word je niet alleen een slaaf. Je wordt een actieve promotor van het systeem. Je wordt zijn meest enthousiaste instrument. Door jou worden deze kaders en blokkades geïnstalleerd in alle mensen om je heen. Je genereert deze beperkingen zelf — eerst als grenzen aan je eigen potentieel, aan je eigen ontwikkeling, en dan zend je ze uitwaarts.

1.3 De Drie Gevolgen van Stereotiep Denken

Eerste: de onmogelijkheid om je eigen realiteit te beheren. Alle sjablonen en stereotypen in je hoofd zijn beperkingen — beperkingen die onmogelijkheid creëren. De onmogelijkheid om je realiteit te beheren manifesteert zich als de onmogelijkheid om je potentieel te realiseren. Waarom? Omdat alles wat je zou kunnen worden wordt afgebakend door deze sjablonen. Met de overtuiging “Ik kan geen auto kopen omdat ik nauwelijks genoeg verdien om te eten en de huur te betalen”, bouw je een bakstenen muur. Je geeft toestemming voor die muur om gebouwd te worden. Het overtuigingssysteem “rijke mensen zijn slecht, arme mensen zijn goed” is een ander voorbeeld: als je een goed persoon wilt zijn, verbied je jezelf onderbewust om rijk te worden. En als je op de een of andere manier wel rijk wordt, zal je eigen stereotype je dwingen om slecht te worden om ermee in overeenstemming te blijven.

Tweede: elk sociaal sjabloon is een vorm van conditionering. Elk stereotype dat in de samenleving is verankerd, is een vorm van training — de training van een slaaf. Het resultaat is wat ik “Pavlov’s hond” noem: een persoon die een ander tandwiel in de machine van het systeem is geworden.

Preview version, page hidden.
(original page 15)

Preview version, page hidden.
(original page 16)

slagroom en glinsterende decoraties. Van buitenaf ziet het eruit als een prachtige taart. Binnenin? Iets bedorven. Laat je niet misleiden. Zelfs wanneer je probeert om iemand te “helpen” die niet om hulp heeft gevraagd, onderzoek dan zorgvuldig wat je drijft. Is het oprechte zorg — of is het een aanhaking die aan de touwtjes trekt?

Hier is hoe je dit principe in de praktijk vasthoudt:

Als iemand televisie kijkt en alles gelooft wat erop staat, dat is hun vrije wil. Als iemand dronken onder een hek ligt — dat is hun keuze, de gekozen ervaring van hun ziel. Je hoeft het niet goed te keuren. Je kunt duidelijk tegen jezelf zeggen: “Dit is niet mijn keuze. Dit is niet iets wat ik voor mezelf zou doen. Ik accepteer dit niet als mijn realiteit.” Maar je moet anderen toestaan om te leven zoals zij kiezen.

Wanneer je stopt met proberen het gewicht van de keuzes van andere mensen te dragen — wanneer je die last simpelweg loslaat — wordt je eigen leven buitengewoon lichter. De energie die je hebt besteed aan het managen, beoordelen en proberen te repareren van anderen, keert terug naar jou.

Het praktische criterium is simpel: als je iets aan iemand hebt aangeboden en ze hebben “nee” gezegd, laat het los. Laat hen gaan. Je werk is gedaan. Hun reactie is hun keuze.

1.7 Wat “Goed Opleggen” Daadwerkelijk Betekent

Laat me het concept verduidelijken, omdat ik heb gezien dat het wordt misverstaan.

“Goed opleggen” betekent niet dat je nooit iemand helpt. Het betekent niet dat je nooit je perspectief deelt. Ik deel alles wat ik weet op dit moment — en dat is geen goed opleggen, omdat ik niets ervan door je keel duw. Ik bied je de mogelijk-

Preview version, page hidden.
(original page 18)

Preview version, page hidden.
(original page 19)

stoppen. Ze worden het meest effectieve instrument van het systeem, en doen dit terwijl ze oprecht geloven dat ze helpen.

Het sluit je op in een identiteit van kleinheid. Het vertelt je wie je bent, wat je kunt worden, wat voor jou mogelijk is. Zolang je die verhalen gelooft, zal de realiteit erdoor worden gevormd.

Het krachtigste dat je kunt doen, is anders kiezen. Kies een groter verhaal. Beslis dat de sjablonen niet de waarheid zijn — het zijn gewoon sjablonen. Wanneer je die beslissing neemt en het meent, begint de realiteit zich te herorganiseren rond je nieuwe keuze.

1.10 Familieprogrammering (Generationale Programma's)

Laten we nu verschuiven van globale systemische programmering naar iets persoonlijkers: wat ik familieprogrammering noem, of generationele programma's.

Dit is de specifieke programmering die door onze dichtste kring komt — ouders, grootouders, familieleden, de directe omgeving waarin we opgroeiden. Het is persoonlijker dan maatschappelijke stereotypen. Het richt zich op specifieke individuen door specifieke mensen, en het wordt voorname-lijk overgebracht door aanhakingen die door families heen bewegen.

Je hebt waarschijnlijk dingen gehoord als: “Alle mannen in onze familie drinken.” “Vrouwen in onze familie eindigen altijd alleen.” “We hebben een genetische aanleg voor zulk-en-zulk ziekte.” Of: “Je bent net zoals je goed-for-nothing oom.” “Je zult eindigen zoals je moeder.”

Dit zijn geen neutrale observaties. Elk ervan is een uitnodiging om toestemming te geven voor een programma. Elke keer dat iemand zegt “dit is hoe onze familie is” en jij het accepteert,

Preview version, page hidden.
(original page 21)

Preview version, page hidden.
(original page 22)

Beschouw het vanuit een andere hoek. Een kind dat nog niet door het systeem is verwerkt, heeft nog heldere perceptie. Ze zijn nog niet geleerd om hun zintuigen niet te vertrouwen. Dus wanneer dat kind zegt: “Mam, er is iets onder mijn bed — het is eng”, kunnen zij daadwerkelijk iets echts in het subtiële vlak waarnemen. De moeder, wiens perceptie grondig is vertroebeld door jaren van systeemprogrammering, zegt: “Doe niet zo mal. Daar is niets.” Dit is niet alleen onnauwkeurig — het is de programmeering van de moeder die actief de werkelijke perceptie van het kind ondermijnt en vervangt door aangeleerde blindheid.

Het kind wordt op twee manieren tegelijk geprogrammeerd: ten eerste, om hun eigen perceptie niet te vertrouwen; ten tweede, om onbeschermd te zijn tegen iets dat daadwerkelijk aanwezig is.

1.12 Familieprogramma's Doorbreken

Hoe werk je met familieprogramma's?

Eerste: herken ze voor wat ze zijn. Een familieprogramma is geen feit over jou. Het is een sjabloon dat door iemand is geïnstalleerd — namens een aanhaking — in je energieveld, waarschijnlijk voordat je oud genoeg was om te weerstaan of zelfs maar op te merken.

Tweede: overweeg je toestemming opnieuw. Vraag jezelf af: heb ik hier daadwerkelijk mee ingestemd? Heb ik gekozen om deze specifieke beperking te dragen? Wanneer je duidelijk ziet dat het werd opgelegd, niet gekozen, verliest het sjabloon veel van zijn macht over jou.

Derde: identificeer jezelf opnieuw. Je bent niet “degene die eindigt zoals oom Vasja”. Je bent niet “de vrouw in deze familie die altijd alleen eindigt”. Je bent een soevereine ziel, die je eigen leven leeft, in je eigen realiteit, door je eigen vrije wil.

Preview version, page hidden.
(original page 24)

Preview version, page hidden.
(original page 25)

schone zielen waren. Ze begrijpt niet hoe ze dit konden doen. De oplossing komt wanneer je de ouder kunt scheiden van de aanhaking die door hen opereerde. Je ouders hielden van jou. Ze werden ook gemanipuleerd. Ze hadden waarschijnlijk hun eigen geïnstalleerde overtuigingen over hun eigen ontoereikendheid, en die uitte zich door hoe ze jou behandelden. Ze handelden niet vrij. Niemand van ons doet dat, totdat we dit werk doen.

Als je deze scheiding nog niet duidelijk kunt maken — de keten nog niet kunt volgen en kunt onderscheiden “waar was mijn ouder, en waar was de aanhaking die hen bestuurd” — begin dan met intentie. Stel een oprechte intentie vanuit het hart: “Ik wil niet meer met deze blokkades leven. Ik wil vrij van ze zijn.” Wanneer je dit oprecht doet, zet je processen in beweging in je realiteit die je zullen leiden naar het oplossen van die blokkades.

V: Ik realiseer me dat ik stereotypen op mijn dochter heb overgedragen zonder het te weten. Ze is nu 13. Moet zij hier zelf aan werken, of kan ik deze programma's van haar verwijderen?

A: Je kunt de programma's aanpakken die door je eigen toestemming zijn gevestigd. Je kunt elke toestemming die je hebt gegeven — bewust of onbewust — intrekken om je dochter in die kaders te plaatsen. Zeg duidelijk: “Ik trek mijn overeenkomst in dat mijn dochter binnen deze beperkende patronen moet leven. Ik geef niet langer toestemming voor deze programma's om in haar energieveld te opereren.” Dit verwijdert jouw bijdrage aan de installatie.

Daarna is wat zij met de vrijgemaakte ruimte doet, haar eigen keuze. Als zij ervoor kiest, uit haar vrije wil, om die patronen opnieuw te omarmen, is dat haar recht. Jouw werk is om te verwijderen wat jij hebt geïnstalleerd. Wat zij daarna doet, is van haar.

Preview version, page hidden.
(original page 27)

Preview version, page hidden.
(original page 28)

is, een voltooiing van één bepaalde cyclus — verschuiven we de energetische kwaliteit van ons verdriet. Het verlies is nog steeds echt, maar het is niet de vernietiging van de andere ziel. Wat jou fysiek is overkomen, was een gevolg van enorme hoeveelheden levensenergie die uit je veld zijn geëxtraheerd tijdens periodes van verdriet en emotionele crisis. Naarmate de energie zichzelf aanvult — terwijl je het innerlijke werk doet — zal je lichaam ook herstellen.

V: Als leraar, hoe kan ik voorkomen dat ik systemische programmering voortzet? Leraren lijken bijzonder kwetsbaar — ze geven programma's door aan studenten terwijl ze zelf ook onderhevig zijn aan die programma's.

A: Dit is echt — maar het hangt volledig af van de persoon. Er zijn leraren die programma's expliciet afdwingen, die studenten vertellen dat ze “niets zullen bereiken” als ze niet presteren. Deze dingen zouden worden uitgedaagd. Ouders zouden niet moeten toestaan dat leraren zulke uitspraken installeren in de geest van hun kinderen.

Maar niet alle leraren opereren op deze manier. Ik heb leraren gezien — zelfs binnen een zwaar geprogrammeerd systeem — die een oprechte roeping droegen. Onderwijzen kwam vanuit het hart. En die leraren, zelfs met de meest onbetrokken studenten, slaagden erin een oprecht verlangen om te leren wakker te maken en een geloof in het vermogen van de student zelf. Ze waren fysiek in het systeem, maar op een compleet ander niveau daarbinnen opererend.

In een systeem zijn betekent niet van het systeem zijn. Ik heb altijd in het systeem geleefd — naar school gegaan, banen gehad, met bureaucratie te maken gehad. Maar ik was er nooit van. Het systeem is een set decorstukken. Wat je die decorstukken mee vult, is aan jou.

Preview version, page hidden.
(original page 30)

Preview version, page hidden.
(original page 31)

V: Als niemand niemand iets verschuldigd is, dan is er geen verantwoordelijkheid. Hoe leg je aan een kind uit wat juist is en wat verkeerd?

A: Niemand zei dat er geen verantwoordelijkheid is. Sterker nog, ik zeg het tegenovergestelde: neem volledige verantwoordelijkheid voor je eigen leven. Dat is een enorme verantwoordelijkheid. De persoon die de overheid, hun ouders, hun omstandigheden de schuld geeft — die persoon heeft hun leven overgedaan aan een externe autoriteit. Ze leven volgens het script van iemand anders, de hersenen van iemand anders. Ze nemen helemaal geen verantwoordelijkheid.

Ware verantwoordelijkheid betekent: ik beslis hoe te leven. Ik denk zelf na. Ik gooi geen afval niet omdat een regel dat zegt, maar omdat ik de wereld waarin ik leef niet wil schaden. Ik maak keuzes vanuit mijn eigen waarden, niet vanuit externe druk.

Wanneer iemand oprecht verantwoordelijkheid neemt voor hun eigen leven, wordt de vraag van goed en fout persoonlijk en intern — geen extern opgelegde checklist. En wanneer je een kind vanuit dat perspectief onderwijst — niet “omdat ik het zei” maar “omdat, wanneer je begrijpt waarom” — ontwikkel je hun vermogen om te denken, te bevragen, te evalueren, bewust te kiezen. Dat is de basis van oprechte verantwoordelijkheid.

V: Is het populaire idee dat we vroeg op moeten staan, om 5 of 6 uur, een programma? Ik ben een nachtbraker en heb het nooit kunnen veranderen.

A: Het kan best zijn. Ik zelf dacht dat ik een nachtbraker was — dat om 6 uur opstaan onmogelijke marteling was. Naarmate ik de matrixprogramma's uit mijn leven verwijderde, merkte ik dat ik van nature minder ging slapen en vroeger opstond, zonder enige gedwongen inspanning. Ik ga nu rond 11 uur of middernacht naar bed en word vroeg wakker, en ik voel

Preview version, page hidden.
(original page 33)

Preview version, page hidden.
(original page 34)

wanneer die keuzes leiden tot sociale degradatie — geweldadige popcultuur, pornografie, occulte inhoud? Deze dingen schenden technisch mijn persoonlijke grenzen niet, maar ze sleuren de samenleving omlaag.

A: Ze roepen wel je persoonlijke grenzen op — of dat kunnen ze. De echte vraag is: waar liggen je persoonlijke grenzen? Wat accepteer je in je directe omgeving, in je huis, in je ervaring?

Je hebt het recht om te zeggen: “Ik accepteer dit niet in mijn ruimte. Dit is niet wat ik wil zien of ervaren.” Dat is een legitieme grens. Wat je niet kunt doen, is de hele wereld vertellen hoe te leven. De wereld zal leven zoals zij leeft. Je huis, je directe omgeving, je energieveld — die zijn van jou om te beschermen en te definiëren.

Begrijp dit: de ruis, de degradatie, de culturele chaos — het groeit in verhouding tot hoeveel mensen het toestaan om in hun eigen velden te groeien. Niet “toestaan” in de zin van passieve goedkeuring, maar in de zin van geen duidelijke persoonlijke grens er tegen hebben. Een individu dat duidelijk zegt — vanbinnen, met oprechte overtuiging — “dit is niet mijn wereld, dit is niet wat ik in mijn realiteit accepteer” creëert een ander veld om zich heen. Dit gaat niet over superieur zijn. Het gaat over soeverein zijn.

1.13.3 Groep 4: Relaties en Familie

V: Ik ga door een innerlijke transformatie, en mijn man lijkt verdwaald door hoeveel ik ben veranderd. Een nieuwe man is in mijn leven verschenen — wakker, op dezelfde golflengte als ik. Ik wil mijn man niet verlaten (we hebben kinderen en een huis), maar ik voel geen verbinding meer met hem. Zijn het de aanhakingen die ons scheiden, of is dit mijn oprechte gevoel?

A: Het zouden heel goed de aanhakingen kunnen zijn die jullie scheiden. Wanneer iemand begint te stijgen in trilling

Preview version, page hidden.
(original page 36)

Preview version, page hidden.
(original page 37)

zoons jou aanvallen. Dat, op zijn minst, ligt volledig in jouw handen.

V: Ik realiseerde me dat ik volledig volgens programma's leef, en ik praat met mijn dochter volledig door programma's heen. Ik help de aanhaken actief haken te creëren. Ik train in feite een slaaf. Ik heb nooit daadwerkelijk geleefd — alleen programma's uitgevoerd.

A: Dat niveau van eerlijk, scherp zien is al 90% van wat we moeten veranderen. Zodra je ziet wat er werkelijk gebeurt, kun je een andere keuze maken. Je weet al hoe het alternatief eruitziet: handelen vanuit oprechte liefde, oprecht verlangen, oprechte aanwezigheid. Niet uit plicht. Niet uit sociale verwachting. Gewoon vanuit jezelf. Dat is genoeg om te beginnen.

V: Is er een structuur voor het oplossen van overtuigings-systemen? Ik draag programma's rond armoede: "We hadden nooit geld, waarom nu beginnen." "Geld is als water, het glipt door je vingers." "Overleef gewoon tot de volgende salarisdag." Deze gezegden leven in iedereen in mijn familie. We werken hard, zelfs in het weekend, geen vakanties — en geld komt en gaat nog steeds.

A: Het belangrijkste hier is geen formele vernietiging van een contract — het is het veranderen van de innerlijke architectuur. Je zou de hele dag "Ik los dit contract op" kunnen herhalen en er zou niets verschuiven, omdat de overtuiging er nog onder draait.

Het programma dat je hebt beschreven, leeft als een diepe identiteit: "Ik ben iemand voor wie geld niet blijft." Zolang je jezelf door die lens ziet, zal je realiteit zich eromheen organiseren.

De eerste stap is om oprecht te realiseren — niet alleen intellectueel te accepteren — dat dit niet de waarheid is. Het is

Preview version, page hidden.
(original page 39)

Preview version, page hidden.
(original page 40)

de behoeften en grenzen van beide mensen er toe. Vind het gesprek dat beide eer aan doet.

V: Ik leef al jaren onder wat aanvoelt als een contract: “als ik stil blijf en niets doe, zal mijn familie veilig worden gehouden.” Toen ik probeerde dit contract een keer op te heffen, troffen gezondheids crisissen onmiddellijk daarna familieleden. Het voelde alsof zij de oplossing zelf tegen me gebruikten.

A: Toen je zei “Ik los dit contract op”, had het contract twee delen: “Ik doe niets” EN “daarom zijn zij veilig.” Toen je jouw deel verwijderde, verwijderde je effectief de bescherming zonder die expliciet te herstellen. De krachten profiteerden van dat gat.

Wat je moest zeggen — en nog steeds kunt zeggen, duidelijk en met volledige kracht van wil — is: “Ik los mijn deel van deze overeenkomst op. En tegelijkertijd: niemand heeft enig recht om mijn familie te schaden. Ik geef geen toestemming voor schade. Geen kracht heeft toestemming om aan te vallen, te beschadigen, of iemand in mijn familie aan te raken. Die toestemming werd nooit gegeven en zal nooit worden gegeven. Ik sluit deze deur volledig.”

De waarheid is dat zij je familie niet kunnen schaden. Zij kunnen dat alleen doen als ergens toestemming aanwezig is. Zij probeerden een contract van je te kopen: “ga ermee akkoord dat als jij vrij handelt, wij je familie kunnen kwetsen.” Dat was een leugen ontworpen om je verlamd te houden. Sta duidelijk dat zulke toestemming niet bestaat. Sta daarin. Het is waar.

V: Ik voelde mijn innerlijke zon ooit heel duidelijk — het was buitengewoon. En dan onmiddellijk daarna werd ik uitgelokt tot een conflict dat de toestand brak. Mijn man reageerde niet op dezelfde uitlokking. Betekent dit dat mannen minder aanhaken hebben?

Preview version, page hidden.
(original page 42)

Preview version, page hidden.
(original page 43)

Hoofdstuk 2

SERIE OVERZICHT

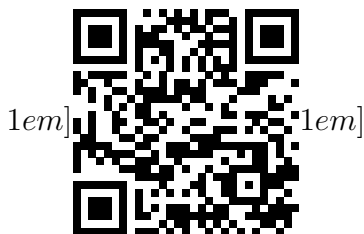
Ontkoppelen van Aanhakingen: Vrijheid om Jezelf te Zijn

Cursusnotities door Ing. Klaus Schlender Gebaseerd op de Russische cursus van Nadezhda Solnechnaya op <https://solnechnaya.zencl>

- Boek 1: De Eerste Stap naar Vrijheid
- Boek 2: Gedachten en Haken
- Boek 3: Systemische Programmering
- Boek 4: Egregoriën en Energievelden
- Boek 5: Valse Praktijken en Portalen
- Boek 6: Persoonlijke Grenzen
- Boek 7: Geliefden Helpen
- Boek 8: Effectieve Praktijken voor het Dagelijks Leven
- Boek 9: Laatste Vragen en Antwoorden

Alle boeken beschikbaar als Bundel op: <https://luckywaterflow.net>

Andere boeken uit deze serie

2em] *Alle 9 boeken beschikbaar als PDF-download.*